e-ISSN 2587-3687

https://doi.org/10.52673/18570461.26.1-80.13
CZU: [37.0:334.7]:004

TRANSFORMAREA PEDAGOGIEI ANTREPRENORIALE ÎN CONTEXTUL DIGITALIZĂRII ȘI ECONOMIEI SUSTENABILE

Doctorand **Maria BUCȘA**
E-mail: bucsa.maria@ase.md
ORCID: https://orcid.org/0009-0005-0024-419X
Academia de Studii Economice din Moldova
© 2026. Drepturile de autor aparţin autorului. Licenţă: CC BY 4.0.

THE TRANSFORMATION OF ENTREPRENEURIAL PEDAGOGY IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION AND SUSTAINABLE ECONOMY

Summary. The transformations triggered by the digital revolution, accompanied by increasing by the growing global concerns about the environment and social responsibility, require a profound rethinking of entrepreneurship education. This research analyzes how digitalization and the sustainable economy are reshaping the training objectives, pedagogical strategies and curricular structure of educational programs, with a particular focus on the educational ecosystems in Romania and the Republic of Moldova. An integrated conceptual model of sustainable entrepreneurial pedagogy is proposed – in which digital, ecological and socio-educational dimensions are intertwined – aiming to strengthen transversal skills and stimulate innovative thinking. The results highlight directions for intervention both in the curriculum and in institutional structures, in line with the European competence frameworks and with the objectives of the 2030 Agenda for Sustainable Development.
Keywords: entrepreneurial education, digitalization, sustainability, transversal skills, curriculum, education-industry partnerships.

Rezumat. Transformările provocate de revoluția digitală, însoțite de amplificarea preocupărilor globale legate de mediu și responsabilitatea socială, cer o regândire profundă a educației antreprenoriale. În lucrare este analizat modul în care digitalizarea și economia sustenabilă remodelează obiectivele de formare, strategiile pedagogice și structura curriculară a programelor educaționale, cu un accent deosebit pe ecosistemele de învățământ din România și Republica Moldova. Este propus un model conceptual integrat de pedagogie antreprenorială sustenabilă – care integrează dimensiunile digitale, ecologice și socioeducaționale – având rolul de a consolida competențele transversale și de a stimula gândirea inovativă. Rezultatele evidențiază direcții de intervenție atât la nivel curricular, cât și la nivelul structurilor instituționale, în concordanță cu cadrul european al competențelor și cu obiectivele Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă.
Cuvinte-cheie: educație antreprenorială, digitalizare, sustenabilitate, competențe transversale, curriculum, parteneriate educație-industrie.

INTRODUCERE

Pe măsură ce digitalizarea avansează, iar economia se îndreaptă tot mai ferm spre sustenabilitate, se conturează o nouă paradigmă educațională, în special în domeniul dezvoltării competențelor antreprenoriale. Pedagogia antreprenorială nu mai vizează exclusiv stimularea inițiativei și curajul de a-și asuma riscuri, ci integrează noi dimensiuni, precum alfabetizarea digitală, gândirea ecologică și responsabilitatea socială [1].

În contextul unei economii verzi în expansiune și al unei digitalizări tot mai accentuate, instituțiile de învățământ se afirmă ca factori strategici ai tranziției. Scopul educației antreprenoriale este formarea cetățenilor creativi, capabili să genereze valoare atât economică, cât și socială, utilizând tehnologia într-un mod responsabil și durabil. În consecință, această abordare devine un instrument esențial de armonizare a economiei, a oamenilor și a planetei – triada fundamentală a sustenabilității [2].

Studiul își propune să investigheze adaptabilitatea pedagogiei antreprenoriale în fața presiunilor digitalizării și a dinamicii economiei sustenabile, prin intermediul unei analize comparative care juxtapune contextul românesc cu cel al Republicii Moldova, urmărind totodată conturarea unui model conceptual care surprinde metamorfoza educației antreprenoriale în era digitală.

METODOLOGIA APLICATĂ

Studiul s-a clădit pe o abordare mixtă, îmbinând tehnici calitative cu cele cantitative și facilitând o triangulare robustă între analiza teoretică, observațiile empirice și modelarea conceptuală. Această abordare a fost aleasă pentru a surprinde cu finețe complexitatea fenomenului educațional investigat – transformarea pedagogiei antreprenoriale sub impulsul digitalizării și al economiei sustenabile – și pentru a integra date descriptive, interpretative și comparative. Pe lângă aceasta, procesul de cercetare a fost conceput și desfășurat cu respectarea riguroasă a principiilor eticii academice stabilite, garantând anonimatul participanților și obținerea consimțământului pentru includerea informațiilor în studiu [3-5].

Pentru a asigura comparabilitatea instituțiilor de învățământ analizate, selecția acestora s-a realizat pe baza unor criterii comune, aplicabile ambelor contexte naționale: tipul instituției (liceu teoretic sau tehnologic), existența în ofertă a disciplinelor sau modulelor de educație antreprenorială, gradul de deschidere către utilizarea instrumentelor digitale și implicarea, chiar și punctuală, în inițiative educaționale cu componentă practică sau sustenabilă. Astfel, au fost incluse instituții comparabile din punct de vedere al nivelului de studiu, al profilului educațional și al rolului acestora în formarea competențelor antreprenoriale. În etapa exploratorie, s-a realizat delimitarea terminologică și conceptuală a noțiunilor „pedagogie antreprenorială", „educație digitală" și „sustenabilitate educațională".

Au fost analizate în profunzime documentele strategice europene și internaționale relevante și indicatorii care marchează încorporarea competențelor digitale, verzi și antreprenoriale în curriculum, indicatori care au devenit repere esențiale în construcția modelului conceptual [6-9]. În urma unei analize detaliate, au fost examinate planurile de învățământ, programele și descrierile disciplinelor din domeniul educației antreprenoriale, oferite publicului de instituțiile de învățământ din România și Republica Moldova, urmărindu-se prezența modulelor de formare antreprenorială și gradul de intersecție dintre conținuturile digitale (tehnologii, IA, inovație digitală) și cele orientate spre sustenabilitate (responsabilitate socială, economie circulară). În etapa empirică a fost modelat ghidul de interviu bazat pe trei dimensiuni cheie: analiza barierelor și a oportunităților în implementarea pedagogiei antreprenoriale moderne; analiza modului în care actorii educaționali percep intersecția dintre digitalizare și sustenabilitate [2].

Eșantionul de cercetare a fost alcătuit din 20 de cadre didactice și 30 de elevi, provenind din instituții de învățământ preuniversitar (licee teoretice și tehnologice) și din instituții de învățământ superior cu profil economic, din România și Republica Moldova. Cadrele didactice intervievate predau discipline din aria educației antreprenoriale, economice sau manageriale, iar elevii sunt implicați direct în programe sau proiecte de antreprenoriat educațional. Această structură a eșantionului a permis identificarea unor perspective complementare, atât din zona de proiectare și implementare a curriculumului, cât și din zona beneficiarilor direcți ai procesului educațional. Pentru fiecare criteriu – raport, strategie digitală, parteneriate educație-industrie, curriculum publicat online și programe de inovație – s-a aplicat o evaluare pe o scară binară, în care 1 indică prezența informației, iar 0 absența acesteia. Transcrierile au fost supuse unei codificări tematice, utilizând procedura de *open coding*, iar rezultatele obținute au fost corelate cu analiza [10].

Analiza metodologică a evidențiat câteva limitări ce ar putea diminua gradul de generalizare al concluziilor: accesul limitat la versiunea integrală a curriculumurilor și a datelor instituționale, în special în cazul universităților din Republica Moldova; lipsa unor instrumente validate, capabile să cuantifice cu precizie competențele digitale ale antreprenorilor; percepții variabile asupra conceptului de sustenabilitate în materialele educaționale supuse analizei. Chiar și sub aceste constrângeri, cercetarea metodologică pune baza unui fundament solid de validare, garantând nu numai un nivel înalt de încredere în evoluția cercetărilor, ci și posibilitatea unei replicări în context educațional similar.

Analiza datelor s-a realizat prin combinarea evaluării binare a criteriilor instituționale cu analiza calitativă a discursurilor obținute în urma interviurilor semi-structurate. Codificarea tematică, realizată prin procedura *open coding* (codificare deschisă), a permis identificarea tiparelor recurente și a relațiilor dintre dimensiunile digitală, ecologică și socială ale pedagogiei antreprenoriale. Rezultatele astfel obținute au fost ulterior interpretate în secțiunea „Rezultate și discuții", prin raportare directă la modelul conceptual propus.

CADRUL CONCEPTUAL

Pe scena internațională, literatura de specialitate a propus o gamă variată de cadre conceptuale ce modelează interdependența dintre digitalizare, antreprenoriat și sustenabilitate. Cadrul EntreComp (European Commission, 2016) rămâne un punct de reper esențial pentru încadrarea competenței antreprenoriale ca un amalgam de cunoștințe, aptitudini

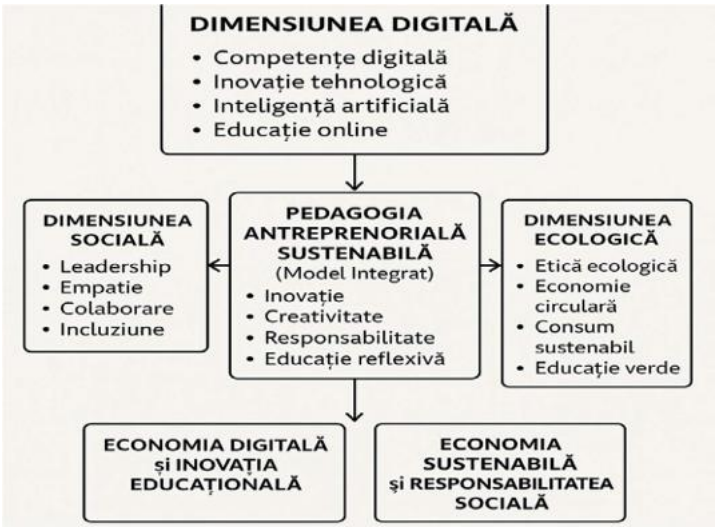

Figura 1. Modelul pedagogiei antreprenoriale sustenabile în era digitalizării.

și atitudini orientate spre generarea de valoare și inovație. În același timp, GreenComp (Comisia Europeană, 2022) adaugă dimensiunea ecologică în discuție, accentuând necesitatea luării deciziilor etice, a responsabilității față de resurse și a abilităților de a concepe soluții durabile. În paralel, DigComp 2.2 (Comisia Europeană, 2023) oferă un cadru de proiectare menit să faciliteze dezvoltarea competențelor digitale în mediile educaționale și economice. Studiile recente desfășurate sub egida OECD (2019; 2023) și UNESCO (2020) subliniază imperativul reconfigurării educației antreprenoriale ca mecanism central în modelarea unui capital uman capabil să se adapteze. În această perspectivă, educația antreprenorială se prezintă ca un proces holistic, în care tehnologia acționează ca vehicul principal al învățării active, iar sustenabilitatea se constituie ca țintă strategică finală. De asemenea, World Economic Forum (2023) prezintă paradigma Education 4.0, care îmbină competențele antreprenoriale cu o digitalizare în expansiune accelerată și solicită ca procesul educațional să devină interactiv, personalizat și ancorat în date.

Studiile recente arată că pedagogia antreprenorială nu mai poate fi considerată un domeniu izolat; dimpotrivă, aceasta se încadrează într-un ecosistem educațional orientat spre inovație, sustenabilitate și adaptabilitate [11-13]. În plus, rapoartele emise sub auspiciile Comisiei Europene (2022) și ale Forumului Economic Mondial (2023) subliniază educația antreprenorială ca vector esențial al rezilienței economice și al tranziției digitale. În acest context, consolidarea competențelor meta-profesionale, gândirea critică, creativitatea, leadershipul participativ și responsabilitatea socială constituie reperele fundamentale ale modelului antreprenorului contemporan.

Literatura comparativă evidențiază faptul că integrarea tehnologiilor educaționale, a simulatoarelor de afaceri și a strategiilor de tip *problem-based learning* (învățare bazată pe probleme) conduce la o creștere semnificativă a eficienței programelor de formare antreprenorială. În același timp, introducerea modulelor de *green entrepreneurship* (antreprenoriat verde) și *social entrepreneurship* (antreprenoriat social) contribuie la dezvoltarea competențelor verzi și la consoli-

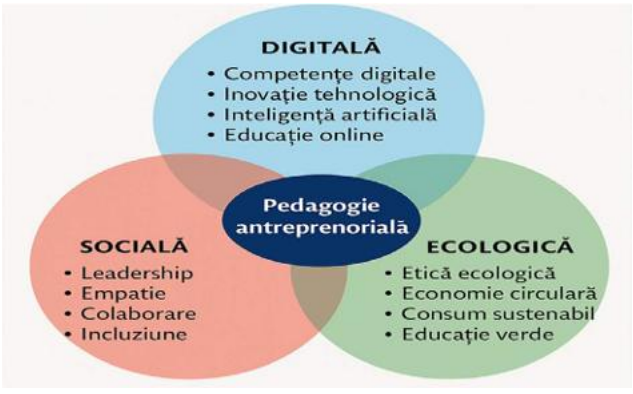

Figura 2. Model conceptual al transformării pedagogiei antreprenoriale în contextul digitalizării și al sustenabilității.
Sursa: Elaborată de autori pe baza cadrului conceptual dezvoltat în articol.

darea responsabilității etice a studenților [14-16]. Din perspectiva cadrului conceptual analizat, cercetarea evidențiază trei direcții strategice majore:

1. Transformarea digitală a întregului ciclu de predare-învățare în domeniul antreprenoriatului;

2. Adoptarea unei abordări durabile și a principiilor ESG în programele de educație antreprenorială;

3. Elaborarea unor ecosisteme educaționale care să susțină colaborarea dintre mediul academic, cel economic și cel comunitar.

Dezvoltarea unui model la nivel conceptual, prin triangularea celor trei categorii de date – teoretice, documentare și empirice –, a conturat modelul pedagogiei antreprenoriale sustenabile în epoca digitală, ilustrat în Figura 1.

Modelul conceptual cuprinde trei dimensiuni interdependente, fiecare susținându-se reciproc:

Dimensiunea digitală, caracterizată prin consolidarea competențelor tehnologice, cultivarea gândirii algoritmice și dezvoltarea de inovații ghidate de date;

Dimensiunea ecologică, orientată către etica gestionării resurselor, mecanismele economiei circulare și asumarea unei responsabilități ferme față de mediu;

Dimensiunea socială și educațională, axată pe promovarea unui leadership bazat pe colaborare, pe cultivarea empatiei și pe susținerea incluziunii sociale.

Pe baza acestor idei, s-a construit un cadru metodologic flexibil, ușor de adaptat contextului educațional liceal. El combină principiile dezvoltării durabile cu formarea competențelor digitale, fără a reduce însă educația la o listă de abilități tehnice.

În vederea sintetizării relațiilor dintre principalele dimensiuni conceptuale analizate, a fost elaborat următorul model integrat al transformării pedagogiei antreprenoriale în contextul digitalizării și sustenabilității, care ilustrează interdependența celor trei dimensiuni fundamentale – digitală, socială și ecologică – ce modelează noua pedagogie antreprenorială, prezentat în Figura 2. Intersecția acestora definește un cadru educațional integrat, în care inovația tehnologică, responsabilitatea socială și sustenabilitatea ecologică converg în direcția formării competențelor-cheie pentru economia viitorului. Modelul propune o viziune sistemică asupra educației, orientată spre echilibrul dintre progres, etică și performanță.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Majoritatea respondenților au caracterizat metodologia actuală ca fiind predominant teoretică și formalizată, în timp ce un segment mai restrâns a semnalat existența unor inițiative locale inovatoare, marcate însă de lipsa continuității instituționale.

Aproximativ 70% dintre respondenți au evaluat metodologia actuală drept „teoretică și formalizată", iar 30% au indicat existența unor inițiative locale inovatoare, însă lipsite de continuitate instituțională. Analiza dimensiunii digitale a evidențiat un decalaj semnificativ între intențiile strategice și aplicarea efectivă a tehnologiei în procesul educațional. În România, utilizarea platformelor digitale (Moodle, Google Classroom, Kahoot etc.) este mai frecventă și mai integrată în activitățile de antreprenoriat aplicat, în timp ce în Republica Moldova predomină un model mixt, bazat pe lecții tradiționale, completate ocazional de activități online. În cadrul codificării tematice, termenii „acces", „tehnologie" și „instrument

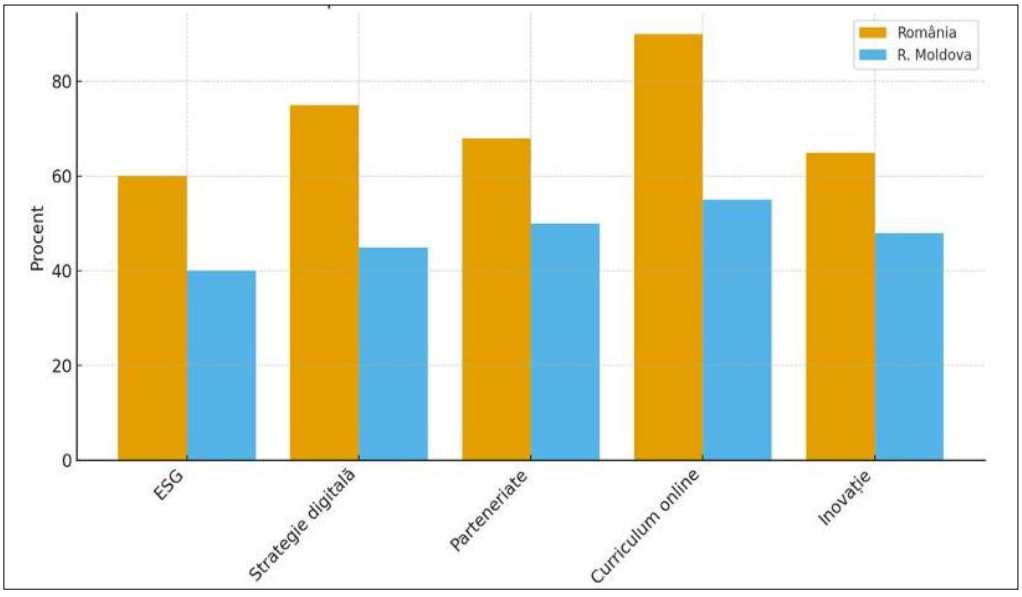

Figura 3. Compararea criteriilor: România *vs* Republica Moldova.
Sursa: Elaborat de autori pe baza analizei interviurilor semi-structurate, 2025.

digital" au înregistrat o frecvență de peste 60%, confirmând preocuparea constantă a cadrelor didactice pentru modernizarea didactică, chiar și în absența unui suport instituțional consistent. În ceea ce privește dimensiunea sustenabilă, răspunsurile au indicat o percepție general pozitivă, dar insuficient transpusă în acțiuni concrete. Doar 25% dintre cadrele didactice intervievate au integrat explicit concepte precum economia circulară sau consumul responsabil în activitățile de învățare. Elevii au menționat însă un interes crescut pentru proiecte sociale și de mediu, ceea ce confirmă o tranziție lentă, dar vizibilă, spre o cultură educațională orientată spre responsabilitate și sustenabilitate.

Ambele sisteme educaționale manifestă un interes crescând pentru sustenabilitate, însă lipsa unui cadru metodologic comun limitează impactul la nivel de politică educațională. În urma corelării analizei calitative cu cea binară, se conturează o concluzie centrală: digitalizarea și sustenabilitatea nu pot fi tratate separat în educația antreprenorială. Ele formează o structură de coevoluție, în care progresul tehnologic devine un catalizator al responsabilității sociale și al inovării pedagogice. Aceste constatări confirmă ipoteza de cercetare și susțin necesitatea unui cadru integrat de pedagogie antreprenorială sustenabilă, capabil să conecteze formarea competențelor digitale cu valorile economiei verzi și cu realitățile sociale ale tinerilor din ambele țări.

Această diferențiere structurală dintre cele două contexte naționale este ilustrată sintetic în Figura 3, care compară nivelul de integrare a criteriilor digitale, sustenabile și instituționale în România și Republica Moldova. Figura 3 indică un avantaj sistemic al României în privința maturității instituționale a digitalizării și a inițiativelor asociate sustenabilității. În România, aceste dimensiuni apar mai frecvent formalizate în documente și practici organizaționale, ceea ce sugerează existența unei guvernanțe educaționale mai coerente și a unor stimulente externe mai active (parteneri economici, programe naționale). În Republica Moldova, integrarea rămâne mai degrabă fragmentară și discontinuă, fiind puternic dependentă de inițiativa individuală a cadrelor didactice și de intervenții punctuale ale actorilor non-guvernamentali. Diferența nu reflectă doar accesul la tehnologie, ci și o cultură instituțională a transparenței și a deschiderii administrative, cu efect direct asupra vizibilității curriculumului și a colaborării educație-industrie. În termeni operaționali, rezultatele susțin ideea că digitalizarea funcționează ca accelerator al inovației educaționale doar atunci când este susținută de mecanisme instituționale stabile, nu doar de eforturi izolate.

Modelul conceptual cu trei dimensiuni (digitală, ecologică și socială) a fost utilizat ca grilă interpretativă a rezultatelor, evidențiind rolul dimensiunii digitale ca principal catalizator al inovației educaționale și al convergenței către sustenabilitate.

CONCLUZII

Principalele constatări teoretice, metodologice și empirice privind transformarea pedagogiei antreprenoriale în era digitalizării și a economiei durabile furnizează o perspectivă integrată asupra direcțiilor de modernizare a curriculumului, evidențiază rolul instituțiilor de învățământ în dezvoltarea competențelor transversale și subliniază implicațiile strategice pentru sistemele educaționale din România și din Republica Moldova.

1. Digitalizarea și sustenabilitatea sunt interdependente și constituie două impulsuri convergente în reforma educațională contemporană. Fuzionând tehnologiile digitale cu principiile economiei sustenabile, pedagogia antreprenorială nu mai rămâne doar un instrument de formare economică, ci devine un spațiu complex dedicat dezvoltării competențelor transversale. În această perspectivă, educația antreprenorială se transformă într-un veritabil pod strategic ce reunește mediul educațional cu cel economic și social.

2. Pedagogia antreprenorială orientată spre sustenabilitate impune o revizuire completă a curriculumului. Este imperativ ca structura de învățământ să facă trecerea de la un model centrat pe conținut la unul orientat spre competențe integrate – digitale, verzi și sociale. În proiectarea curriculumului trebuie să se țină cont de cadrele europene EntreComp, GreenComp și DigComp, iar metodele de instruire să se bazeze în principal pe abordări experiențiale și pe participarea activă a cursanților.

3. Modelul conceptual propus se constituie ca un cadru de referință menit să catalizeze modernizarea educației antreprenoriale. Fuzionarea celor trei dimensiuni – digitală, ecologică și social-educațională – pune bazele unei pedagogii antreprenoriale capabile să formeze indivizi adaptabili, reflexivi și responsabili. Modelul propus se poate folosi ca instrument metodologic pentru a evalua și a reproiecta programele educaționale existente.

4. Pentru ca sistemul educațional să facă față provocărilor actuale, instituțiile ar trebui să redirecționeze guvernanța spre sustenabilitate și spre transformarea digitală. Politicile instituționale bine aliniate în sfera ESG – mediu, social și guvernanță – și în domeniul digitalizării trebuie să fie integrate în mod firesc în cultura organizațională a mediului academic. În același timp, dezvoltarea competențelor digitale și ecologice ale cadrelor didactice reprezintă un pilon

indispensabil pentru a pune în practică o pedagogie antreprenorială contemporană.

5. Se observă diferențe marcante între viziunile strategice și modul în care se desfășoară în prezent practica educațională. Prin prisma analizei comparative dintre programele din România și Republica Moldova, reiese clar că integrarea componentelor digitale și sustenabile în educația antreprenorială rămâne la un nivel modest. Această lacună subliniază necesitatea unor inițiative sistemice de revizuire curriculară și de asigurare a formării continue a cadrelor didactice.

6. Cooperarea interinstituțională și alianțele dintre domeniul educațional și cel industrial sunt piloni indispensabili în reușita reformei educaționale. Încurajarea cooperării în proiecte, susținerea incubatoarelor educaționale și impulsionarea inițiativelor public-private pot acționa ca adevărați catalizatori pentru difuzarea inovației și pentru cultivarea competențelor antreprenoriale practice, perfect aliniate cu cerințele economiei verzi și digitale.

7. Educația antreprenorială ar merita să fie concepută ca un parcurs ce modelează gândirea critică și cultivă responsabilitatea socială. Nu se poate considera că formarea se limitează la capacitatea de „a înființa o companie", ci ar trebui să vizeze și abilitatea de „a produce valoare". Prin urmare, programele de pedagogie antreprenorială ar trebui să pună accent pe dezvoltarea conștiinței civice, pe cultivarea empatiei față de societate și pe consolidarea competenței de a lua hotărâri sustenabile.

8. Revitalizarea educației antreprenoriale nu doar că întărește competitivitatea economică, ci sprijină și integrarea europeană a sistemelor educaționale. Aducerea în conformitate a educației din România și din Republica Moldova cu standardele globale de competențe digitale și sustenabile generează efecte pozitive semnificative: stimulează dezvoltarea capitalului uman, întărește încrederea cetățenilor în instituțiile de învățământ și amplifică capacitatea de a inova din punct de vedere economic.

9. Cercetarea deschide orizonturi neexplorate pentru aprofundări științifice. Ar fi esențial ca viitoarele studii să se îndrepte spre o examinare aprofundată a repercusiunilor pedagogiei antreprenoriale sustenabile asupra rezultatelor academice ale elevilor și studenților, să evalueze în mod riguros efectele introducerii tehnologiilor emergente – inteligență artificială și blockchain educațional – și să cerceteze cu atenție gradul de sustenabilitate instituțională a sistemului educațional în procesul reformei.

10. În contextul secolului al XXI-lea, pedagogia care îmbină spiritul antreprenorial cu principiile sustenabilității se afirmă ca o necesitate strategică pentru sistemul educațional. Într-un peisaj socioeconomic marcat de incertitudine, complexitate și volatilitate, educația antreprenorială devine esențială pentru dezvoltarea unui capital uman capabil să inoveze, să colaboreze și să acționeze responsabil în economia digitală și sustenabilă.

Articol recepționat: 16 octombrie 2025
Articol acceptat: 12 februarie 2026

BIBLIOGRAFIE

1. Lackéus, M. Value creation as educational philosophy, in: International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research, 2020, 26(5), 941-950. 10.1108/IJEBR-04-2019-0273

2. European Commission. GreenComp: The European Sustainability Competence Framework. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2022, [online] https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC128040 (consultat: 01.09.2025).

3. JA ROMÂNIA. Raport anual privind impactul educației antreprenoriale în liceele din România. București: Junior Achievement România, 2024, [online] https://www.jaromania.org (consultat: 05.09.2025).

4. American Educational Research Association. Code of Ethics. Washington D.C.: AERA, 2019, [online] https://www.aera.net/about-aera/aera-rules-policies/professional-ethics (consultat: 10.09.2025).

5. Creswell, J.W.; Clark, P.; Vicki L. Designing and Conducting Mixed Methods Research. 3rd ed. Thousand Oaks: SAGE Publications, 2018, [online] https://www.cambridgeenglish.org/Images/735110-studies-in-language-testing-volume-43.pdf#page=53 (consultat: 01.09.2025).

6. Patton, M.Q. Qualitative Research & Evaluation Methods. 4th ed. Thousand Oaks: SAGE Publications, 2015, 413-572 (consultat: 02.09.2025).

7. European Commission. The Digital Competence Framework (DigComp 2.2). Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2023, [online] https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC128415 (consultat: 01.09.2025).

8. European Commission. EntreComp: The Entrepreneurship Competence Framework. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2016, [online] https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC101581 (consultat: 01.09.2025).

9. OECD. (2019). OECD Learning Compass 2030: Series of Concept Notes. Paris: OECD Publishing, [online] https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/about/projects/edu/education-2040/concept-notes/OECD_Learning_Compass_2030_concept_note.pdf (consultat: 05.09.2025).

10. OECD. The Future of Education and Skills 2030 – Concept Note. Paris: OECD Publishing, 2023, [online] https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2018/06/the-future-of-education-and-skills_5424dd26/54ac7020-en.pdf (consultat: 02.09.2025).

11. UNESCO. Education for Sustainable Development: A Roadmap. Paris: UNESCO Publishing, 2020, 6-58 (consultat: 05.09.2025).

12. World Economic Forum. Defining Education 4.0: A Taxonomy for the Future of Learning. Geneva: World Economic Forum, 2023, [online] https://www.weforum.org/publications/defining-education-4-0-a-taxonomy-for-the-future-of-learning/ (consultat: 04.09.2025).

13. Strauss, Anselm; Corbin, Juliet. Basics of Qualitative Research: Techniques and Procedures for Developing Grounded Theory. 4th ed. Thousand Oaks: SAGE Publications, 2015, 39-75 (consultat: 07.09.2025).

14. Fayolle, A. Entrepreneurship Education: A Research Agenda. Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2022. ttps://doi.org/10.1080/08985626.2022.2072001

15. Bibu, N.; Brătianu, C. Antreprenoriatul educațional și inovația în formarea competențelor transversale. București: ASE, 2021, 190-208.

16. Cebanu, L. Repere ale educației antreprenoriale în învățământul preuniversitar, în: Abordări psiho-pedagogice, lingvistico-literare, istorice și didactice în științele educației. Chișinău: Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă", 2023, 132–141, [online] https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/132-141_12.pdf (consultat: 05.09.2025).

Eveniment festiv dedicat lansării Deceniului Internațional al Științelor pentru Dezvoltare Durabilă (2024–2033) în spațiul românesc, inițiativă proclamată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite pe 25 august 2023. Evenimentul a avut loc simultan la Academia Română, în București, și la Academia de Științe a Moldovei, în Chișinău, 12 noiembrie 2024.